

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvuolio tis Epikrateias (Statsrådet) (Grækenland) den 11. marts 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia mod Ypourgos Emporikis Naftilias

(Sag C-129/10)

(2010/C 134/39)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvuolio tis Epikrateias (Statsrådet)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Sagsøgt: Ypourgos Emporikis Naftilias (ministeren for handelsflåden)

Præjudicielt spørgsmål

Tillader bestemmelserne i artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7), når de fortolkes i overensstemmelse med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, at der fastsættes nationale regler om, at skibsredere kun efter forudgående administrativ godkendelse må levere tjenesteydelser inden for cabotagesejlads, når: a) godkendelsesordningen har til formål at kontrollere, om de sejlplaner, en reder har anmeldt, kan gennemføres, idet forholdene i en konkret havn tages i betragtning, med sikkerhed for skibet og under overholdelse af god orden i havnen, samt at kontrollere, om det skib, der skal indsættes på ruten, kan anløbe den pågældende havn uden problemer på det tidspunkt, rederen har angivet som det foretrukne tidspunkt på en konkret rute, uden at det på forhånd fastlægges ved en retsforskrift, hvilke kriterier forvaltningen skal anvende for at afgøre disse spørgsmål, især i tilfælde af, at flere redere er interesserede i at anløbe samme havn på samme tidspunkt?

Sag anlagt den 11. marts 2010 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-130/10)

(2010/C 134/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved E. Perillo, K. Bradley og A. Auersperger Matic, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets forordning (EU) nr. 1286/2009 ⁽¹⁾ af 22. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2002 ⁽²⁾ om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban
- Virkningerne af Rådets forordning (EU) nr. 1286/20 oprettholdes, indtil den er blevet erstattet
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet anser Rådets forordning (EU) nr. 1286/2009 af 22. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, for ugyldig af følgende grunde:

- henset til dens formål og indhold er det korrekte retsgrundlag for forordningen artikel 75 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- subsidiært var betingelserne for at anvende artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke opfyldt, idet der ikke gyldigt var fremlagt et forslag, og Rådet ikke tidligere havde vedtaget en beslutning i henhold til kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Hvis Domstolen erklærer den anfægtede forordning for ugyldig, foreslår Parlamentet dog, at Domstolen anvender sin skønsbeføjelse til at opretholde virkningerne af den anfægtede forordning i henhold til artikel 264, stk. 2, i TEUF, indtil den er blevet erstattet.

(¹) EUT L 346, s. 42.
(²) EFT L 139, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15. marts 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley og 3. Marie Joëlle Armel Halley mod Belgische Staat

(Sag C-132/10)

(2010/C 134/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olivier Paul Louis Halley
Julie Jacqueline Marthe Marie Halley
Marie Joëlle Armel Halley

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 137, stk. 1, nr. 2), i lov om arveafgifter, sammenholdt med lovens artikel 111, hvorefter forældelsesfristen for arveafgift på nominelle aktier er to år, når selskabets faktiske ledelse har sit sæde i Belgien, mens denne forældelsesfrist er ti år, når selskabets faktiske ledelse ikke har sit sæde i Belgien, forenelig med artikel 26, 49, 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'Appello di Torino (Italien) den 15. marts 2010 — SCF — Consorzio Fonografici mod Marco Del Corso

(Sag C-135/10)

(2010/C 134/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'Appello di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SCF — Consorzio Fonografici

Sagsøgt: Marco Del Corso

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder romkonventionen om forbundne rettigheder af 26. oktober 1961, TRIPS-aftalen (The agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property) og WIPO-traktaten (World Intellectual Property Organization) om fremførelser og fonogrammer (WPPT) direkte anvendelse i Fællesskabets retsorden?
- 2) Finder de nævnte internationale retskilder af ensartet karakter desuden direkte anvendelse i private forhold?
- 3) Er de forskellige begreber om »overføring til almenheden« i de nævnte konventioner de samme som i fællesskabsretten som omhandlet i direktiv 92/100/EF (¹) og 2001/29/EEF (²), og hvilken retskilde har i benægtende fald forrang?
- 4) Udgør den gratis udbredelse af fonogrammer i en privat tandlægepraksis, hvor der udøves selvstændig faglig økonomisk virksomhed, til gavn for praksissens kunder uafhængigt af deres egen viljesakt »overføring til almenheden« eller »tilrådighedsstillelse for offentligheden« i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF?
- 5) Giver nævnte aktivitet med udbredelse fonografiproducenterne ret til vederlag?

(¹) EFT L 346, s. 61.

(²) EFT L 167, s. 10.